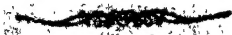

పర్వదిన మహాత్వము.

ఓండు ముఖ్యమగు హిందూ పండుగలను
గురించి అపూర్వ గ్రంథములనుండి హంశములను
సేకరించి విపులముగ వ్రాయబడినవి.

వల 0.4.0

వలయువారు—

రామా ఆండ్ కో,

హైదరాబాద్, ఏలూరు, కృష్ణా జిల్లా

శ్రీ రస్తు.

పితృతర్పణమ్

తర్పణ దర్పణ శ్లో.

పల్లవ ద్దు:

రామా అండ్ కో,

హైదరాబాద్

వీలూరు-కృష్ణాజిల్లా.

రామా మహాగ్రంథ - కాలయందు ముద్రింపబడినది.

1918.

శ్రీ రస్తు.

పితృతర్పణమ్ .

అచమ్య పవిత్రంధృత్యా, వైవీగాయత్రీ
 ...పుణ్యతీర్థౌ, అస్మత్పితౄణాం అక్షయపుణ్య
 లోక ఫలావాప్త్యర్థం, దర్శప్రయుక్త సకలధర్మ
 రహిత అగ్నేయహిరణ్యశాఢే, అస్మత్పితృపితా
 మహా ప్రపితామహానాం...గోత్రాణాం...శర్మ
 ణాం వసుర్దాదాదిత్యరూపాణాం సపత్నీ కానాం,
 అస్మన్నాతామహా మాతృపితామహా మాతృప్ర
 పితామహానాం...గోత్రాణాం...శర్మణాం వసు
 ర్దాదాదిత్యరూపాణాం సపత్నీ కానాం, (డిపవీతి)
 ధనుర్ముదినిలోచనసంజ్ఞ కానాం విశ్వేమాం దేవా
 నాంచ, (ప్రాచీనావీతి) అస్మత్పితౄణాం అక్షయ

పుణ్యలోక ఫలావాప్త్యర్థం, దర్శనప్రయత్న సకల
 ధర్మరహిత ఆత్మేయ హిరణ్యశ్రాద్ధం హిరణ్యది
 ద్రవ్యేణ అన్యకామ్యే. (ఉపనీత దర్శనముత హి
 రణ్యానిగృహీత్వా,) హిరణ్యగర్భగర్భస్థో హేమ
 బీజం విభావసోః, అనన్తపుణ్యఫలదం అతశ్శాన్తిం
 ప్రయచ్ఛమే. ధనుగుచివిలోచన సంజ్ఞ కేభ్యో వి
 శ్వేభ్యో దేవేభ్యః, ఇదం ఆత్మేయ హిరణ్యం
 ఆతుష్టే దౌస్యమానం అక్షయతృప్త్యర్థం యథా
 భాగంహిరణ్యం ఓతత్సత్ న్యాహ్న్యాహ్న హిర
 ణ్యంనమమ నమమ. గమాయ్మాంశ్రీఃష్టు(రుద్ర)
 సాదాది సమస్తసాదేష్టు సర్వతీర్థేష్టు దత్తమస్త్వితి
 భవన్తో బ్రువన్తు, గమాయ్మాం దత్తంఅస్తు. (సా)
 చీనావీతి తిలదర్శనహిరణ్యానిగృహీత్వా,) హిరణ్య
 గర్భగర్భస్థం హేమబీజం విభావసోః, అనన్తపు

ణ్యఫలద మతశ్చాన్తిం ప్రయచ్ఛమే. అస్మత్పితృ
 పితామహ ప్రపితామహేభ్యః...గోత్రేభ్యః...
 శర్మభ్యః వసుదుద్రాదిత్య యాపేభ్యః సపత్నీ
 కేభ్యః అనస్మాతామహ మాతృపితామహ మా
 తృప్రపితామహేభ్యః గోత్రేభ్యః, శర్మభ్యః,
 వసుదుద్రా దిత్యయాపేభ్యః, సపత్నీ కేభ్యః ఇదం
 ఆగ్నేయహిరణ్యం ఆత్మప్రేర్దాస్యమాన మక్ష
 యత్పక్ష్యర్థం యథాభాగం హిరణ్యం ఓత
 త్సత్ స్వధా హిరణ్యం నమమ నమమ. గ
 యాయాం శ్రీవిష్ణు (రుద్ర) వాదేషు దత్తమస్తు
 (పవిత్రం విస్పద్య. వాదౌ ప్రతౌశ్య, ఆచమ్య,
 ప్రాణానాయమ్య, పునః పవిత్రం ధృత్వా) వై
 వీగాయత్రీ...తిథౌ (ప్రాచీరావీతి) అస్మత్పితౄ
 ణాం అక్షయ పుణ్యలోకావాప్త్యర్థం దర్శప్ర

యుక్తసకల ధర్మరహిత ఆగ్నేయపారిణ్య శ్రా
 ధ్ధాన్త సద్యస్తిలతర్పణం కరోష్యే. (కూర్చి
 నిధాయ, తిలదర్భాన్ గృహీత్వా.) ఉశస్తస్త్యా
 హహహహ ఉశస్తస్తమిధీమహి, ఉశన్నశతతవ
 హ పితౄన్ హవిషే. అత్తవే (ఇతిత్రివారిం జపి
 త్వా.) అస్మిన్ దర్భస్తమ్భే వర్గద్యయపితౄనా
 హహయామి. పితౄణా మిదమాససం, ఇదమ
 ర్చనమ్, అస్మత్పితరం...గోత్రం...శర్మాణం
 వసురూపం సపత్నీకం స్వధా నమస్తర్పయామి
 (ఏవం త్రివారం తర్పయేత్) పితామహం...గో
 త్రం...శర్మాణం రుద్రరూపం, సపత్నీకం స్వ
 ధానమస్తర్పయామి. ప్రపితామహం...గోత్రం
 ...శర్మాణం ఆదిత్యరూపం సపత్నీకం స్వధానమ
 స్తర్పయామి. అస్మన్నాతామహం...గోత్రం...

శ్రీర్మాణం సమూహం సపత్నీకం స్వధానమస్తర్ప
యామి మాతః పితామహం... గోత్రం... శ
ర్మాణం దుద్రూహం సపత్నీకం స్వధానమస్త
ర్పయామి. మాతః పితామహం... గోత్రం... శ
ర్మాణం ఆదిత్యూహం సపత్నీకం స్వధానమస్త
ర్పయామి ఆబ్రహ్మస్తమ్భప్యం దేవర్షి పితృ
మానవాః, తృప్యన్ పితృస్సర్వే మాతృమాతా
మహాదయః. అతీతకలకోటినాం సప్తద్వీపనివా
సినామ్. ఆబ్రహ్మభువనాల్లోకా దిదమస్తు తిలో
దకమ్. ఊర్జం వహన్తామృతం పుత్రం పయః కీ
లాలంపరిస్సృతమ్. స్వధాస్తుర్భయతే మే పితౄణా
తృప్యత, తృప్యత, తృప్యత నమోనః పితరో ర
సాయనమో వః పితర శ్శుష్కాయనమో వః పిత
రో జీవానమో వః పితరస్వధాయనమో వః పిత

రోమన్యవే నమోపాపితిరోఘోరాయపితరో న
 మోఘో యవతస్మిన్ లోకేస్థయుష్మాగ్ంస్తేమేఽ
 స్మిన్ లోకేమాంజేఽనుయవతస్మిన్ లోకేస్థయూ
 యం జేషాం వసిష్ఠా భూయాన్థయేఽస్మిన్ లోకే
 ఽహంజేషాంనస్థిభూయానమ్. ఉత్తిష్ఠతపితరః
 పిత్ర్యా యథాస్థానం ప్రతిష్ఠాపయామి. పిత్రం
 విసృజ్య ఆచమ్య (ఇతి అమావాస్యారర్పణం)

మహాలయపక్షే కన్యాగతే సవితర్యామా
 భ్యాది పశ్చిమహాప్వపక్ష ప్రయుక్త ఇత్యుక్త్యా
 ద్వాదశదైవత్యం కుర్యాత్. (ఇంకను ఉత్తిరాయ
 నపుణ్య కాలమున మకర సంక్రమణ ప్రయుక్త ఆ
 నియు, దక్షిణాయనమున కటకసంక్రమణప్రయు
 క్తమనియు, సూర్యగ్రహణమున రాహుగ్రస్త
 సూర్యోపరాగవై మితికమహాపర్వణి పుణ్యకా

లేలనియు, చంద్రగ్రహణమున సోమోపరాగనై
మిత్తిక మహాపర్వ పుణ్యకాల ప్రయుక్తలనియుఁ
జెప్పి ద్వాదశ వైవర్త్యము చేయవలయును.)

త ర్పణ ద ర్పణః .

అథాజ్ఞతలర్పణవిధి రుచ్యతే — తత్ర
పితృతర్పణం ద్వివిధం - నిత్యం నైమిత్తికం చేతి.
తత్ర చంద్రద్వయోద్దేహేన వసుకుద్రాదిత్య రూప
నిహితతయా జలమాత్రేణ కర్తవ్యతయా యద్వి
హితం తన్నిత్యమ్. తథా— పార్వతీనయతే

శ్రాద్ధానూపముద్దిశ్య తర్పణేత్. అన్యథా తర్ప
 ణే ద్వివ్యాక నామ గోత్రాదిసంయుత మి
 తి, తన్నిత్యతర్పణమ్ తదాహ — యాజ్ఞ్య
 నలక్ష్మః — 'వర్ణభ్యో జలం దేయం నాసవన్
 భ్యవనచ, నామ గోత్రస్వధాకాః'. క్రత్స్వహం
 తర్పణేత్సుధీ' ఋషి సంహితా యామపి — 'తర్ప
 ణే శ్రీన్విర్మా నానా తతశ్చైవతు మాతమ్,
 సపత్నీనూతం పశ్చత్పితామహ్యదికా క్రమా
 త్'. ఆదిశబ్దాన్వాతామహాదీనా మపి సంగ్రహః.
 తథా చాన్యత్రాపి — ఆదా పితా తథా మాతా
 సపత్నీ జననీ తథా, మాతామహః స్సపత్నీ కా
 ఆత్మపత్న్యస్త్యనస్తమ్. సుతభ్రాతృపితృవ్యాశ్చ
 మాతులాశ్చ సభార్యకాః. దుహితా భగినీచైవ
 దాహిత్రో భాగినీయకః. పితృష్వసా మాతృ

త్ని మాతుస్తుతీం స్త్రీ న్మృత్యుగణస్యచ. పితౄ
 నాం చైవ దేవానాం జలేదద్యాజ్జలాంశ్చలీః, అసం
 స్కృతప్రమీతానాం స్థలేదద్యాజ్జలాంశ్చలీః.
 భూమాః సర్పణం కుర్యాద్రాష్ట్రీ కాన్యే చ
 మృగ్మయే, తర్జన్యజుష్ఠయోగేచ సపుత్రః పితౄ
 ఘాతుకః స్థలేవాపి శుచోదేవే కుశాస్త్రీచ భా
 జనే, తామ్రాదిపాత్రే వర్ణేనా తర్పయే త్సలితై
 శ్శుభైః. వసిత్వా వసనంశుష్కం స్థలేవిస్త్రీబహు
 పి, విధిజ్ఞ సర్పణం కుర్యాత్సర్వాన్మృత్యుగణాం
 స్తథా పాణినైకగుణం ప్రోక్తం దత్తైభిశ్శతగు
 ణం తతః, అక్షయ్యం భిక్షునాత్రేణ పితౄణాం
 తర్పణం భవత్. తృప్యతే యేనతీర్థేఽగృహ్ణీయా
 త్తేన వై జలమ్ అస్యదా కుతులేయస్తు నరకంప
 తిపద్యతే, ఇతి. నైమిత్తికంతు ప్రత్యాదికశ్రాద్ధే

ఘయానస్త ఉద్దిష్టస్తానన్మాతోద్దేశేన వసురుద్రా
 దిత్య స్వసూచాః తతయా తిలమిశోదకైః కాల
 విశేషేషు కరస్యతయా విహితమ్ తథాచసంగ్ర
 హః—‘దర్శితోదకం పూర్ణం పశ్చార్ధద్యా
 న్మహాలనో. అర్ధికేపరిం పూర్వం పరేఽహని,
 తిలోదకమ్’ పశ్చ్యబ్ధుతు పరేఽహని, స చేదం
 వచనం నిత్యతర్పణస్యైవ తత్కాల విశేషసంబ
 ధ్ధబోధకం నతర్పణా న్తరబోధక మితి నాచ్యమ్,
 తథా సతి పశ్చ్యాబ్ధికాదా వపిసర్వేషాం తర్ప
 ãం ప్రసజ్యేత. కింతు వచనాన్తరై స్తత్తత్కాల
 విశేషసంబన్ధితయా విహితస్య తత్తచ్ఛాబ్ధి
 తిలతర్పణ స్యైవేదం సచనం సంగ్రహాకిమ్. త
 థాహి—, దర్శేనాతే చ సంతాన్తా యుగమ
 స్వస్త రాదిషు, తర్పయిత్వా పితౄ స్పచ్ఛాభిధ

కుర్యాత్ప్రియత్నతః, ఇతి వచనేన దర్పణిశాస్త్రే
 ధేషు పూర్వకాల సంబంధితయా అజ్గతిలతర్పణం
 విహితమ్. తథా—పక్షశాస్త్రే హింశ్యేచ ప
 శ్చాదద్యాన్తిదమ్. తథా చైవాప్తకశాస్త్రే
 శాస్త్రే చైవానుమాసికే, ఇతి వచనేన పక్షశాస్త్రే
 ధాదిషు శాస్త్రానంతర కాలసంబంధిత్యే నాజ్గతిల
 తర్పణం విహితమ్. నన్యసమ్మేకరణే శాస్త్రే ప్రేత
 శాస్త్రానుమాసికే, సంసత్సరివిమోకేచ నకుర్యా
 త్తలతర్పణ మిత్యనుమాసికే తిలతర్పణస్య నిషే
 ధత్వా త్కథం శాస్త్రానంతరకాల కర్తవ్యత్వో
 క్తి రితిచేత్ మైనం. ఇదంవచనం పరేచాని తి
 లతర్పణం నిషేధతి, నతిలతర్పణమాత్రిమ్. తథా
 చస్మతః—, వృద్ధిశాస్త్రే సమ్మేకేచ ప్రేతశాస్త్రాను
 మాసికే, పరేచానివిమోకే చనకుర్యాత్తిలత

ద్విగమః స్మృత్యంతరే విశేషమాహ—కృత్వా
 స్థూమాసికం శ్రాద్ధం సప్తదశకరణాత్పరమ్, వైశ్వ
 దేవం తతఃకుర్యాత్తర్పణం తిలసంయుత' మితి
 శ్రాద్ధానంతరకాల ఏవ తిలతర్పణం విహితమ్, త
 ధావృత్యాబ్ది కాదా తు—తీర్థశ్రాద్ధే గయా
 శ్రాద్ధే పృత్యాబ్దికేఽపిచ పరేఽహని ద్విజఃకు
 ర్యాత్తర్పణం తిలసంయుత, మితి. పక్షశ్రాద్ధం
 తు నిర్వర్త్య తర్పణం జడనంతరమ్, సకృన్మహాల
 న్యేశ్రాద్ధే పరేఽహని తిలోదక, మిత్యాదినాప్ర
 త్యాబ్దికాది శ్రాద్ధేషు పరేద్యుః ప్రాతఃకాలవి
 శేషతయా శ్రాద్ధాజ్ఞతర్పణం విహితమస్తి. ఏవం
 తత్కాలవిశేషేషు కర్తవ్యతయా విహితం తత్త
 చ్ఛ్రాద్ధాజ్ఞతిల తర్పణం నిత్యతర్పణ భిన్నమే వేతి
 తర్పణద్రవ్య విద్యముక్తమేవం ద్వివిధమపి తర్ప

ణం ప్రత్యాద్ధి కాదిశాస్త్రాద్ధి దినసేషు సముచ్చిత్య
 కర్తవ్యం. తథాహి—నిత్యతర్పణస్య సూర్యోద
 య మాంభ్య ఆసాయం కాలోభవతి తథాపి
 పిత్రోః ప్రత్యాద్ధికశ్రాద్ధే నిత్యతర్పణం శ్రాద్ధా
 నస్త్యమేవ కర్తవ్యమ్ తథాచహనీతః—పిత్రోః
 ప్రత్యాద్ధికేనాప్తేతర్పణంతు కథంభవేత్, జలే
 నైః ప్రకుర్వీత నివృత్తే పితృశ్శాంతి పితృన్యాది
 కారుణ్య శ్రాద్ధేతు ఆద్ధికశ్రాద్ధేతదేవ నిత్యతర్ప
 ణం శ్రాద్ధాత్పూర్వమేవ కర్తవ్యమ్ నిత్యతర్పణస్య
 పితృ పూర్వకత్వాత్, తథాచకారకా—‘నిత్య
 కర్మాద్ధికశ్రాద్ధే కారుణ్యనాం కథంభవేత్, ఆద్ధి
 కతర్పణం పూర్వం కుర్యాచ్ఛాస్త్ర మనస్త్య
 మితి. శౌనకోఽపి—‘పితృన్గం మాతృవర్గం
 వర్గం మూతా మహస్య చ, తర్పయిత్వాఽథ

కారుణ్య సర్వయేదితి శౌనకః' ఇతి. దర్పాది
శ్రాద్ధేషు సర్వేష్యపి నిత్యతర్పణం శ్రాద్ధా
నస్తరమేవ కర్తవ్యమ్. తథాచపై^{శ్చ} నసిః—

‘శ్రాద్ధంకృత్వాతు విధివద్వైశ్వదేవ మ
తః పరమ్, బ్రహ్మయజ్ఞం తతఃకుర్యా త్తర్పణం
తు తిలైర్విసే తి శ్రాద్ధాజ్ఞ తిలతర్పణమపి శ్రా
ద్ధాహేషుత తత్కాలవిశేషేషు కర్తవ్యం తథా
హి—ఏత్రోప్రత్యాబ్ధిక శ్రాద్ధే తదజ్ఞ తిలతర్ప
ణం’ పరేద్యుః ప్రాతస్తరామేవ కర్తవ్యం. తథా
చహరీతః—తతఃపరే^ఽహ్నికుర్యీత తర్పణం పు
రుషస్సుధీః తచ్ఛేషైస్తిలదర్భైస్తు ప్రాతన్నాన్నాత్వా
‘అమృతైర్జలైః’ ఇతి పరేద్యుః ప్రాతస్తరాం త
ర్పణే కృతే తజ్జలం అమృతం భవతీతిజ్ఞాపనార్థం
అమృతైర్జలై రిత్యుక్తమ్. తథాచపచేతాః—

తర్పణం త్వమృతం ప్రాతః ద్వితీయే ప్రహ-
 పయః, తృతీయే జలమిత్యాహు శ్చతుర్థే రుధిర-
 భవేత్. తస్మాచ్ఛాచ్ఛాద్ధం తు పూర్వేద్యుః క-
 త్వాన్నాత్వా పరేఽహని, ప్రాతః పితౄంశ్చ స-
 తర్ప్య పశ్చాత్సంధ్యాదికాశ్చరేత్ ' అన్యత్రాః
 — తిలదర్పయతం తోయంస్వధయా యత్ర
 యతే, తతోయ మక్షయంభూత్వా పితౄణా-
 తృప్తిదం భవే' దితి ప్రయోగ పారిజాతే పితౄ-
 హన్యవసిన్నాత్వా కృత్వాశ్రాద్ధాగ్న తర్పణమ్
 పునస్సాన్ని త్వైవ కుర్వీత ప్రాతస్సంధ్యాం సమా-
 హితః, ఉదితే తు వా న్నాత్వా సంధ్యా-
 కృత్వైవ తర్పయే' దితి యస్తుతర్పయతి ప్రాత-
 కృత్వాశ్రాద్ధం పరేఽహని, పితౄ స్సృప్తి మా-
 యాన్తి నచే త్కుప్యన్తివై ధృమ్. పరేద్యుః

శ్రాద్ధకృన్మర్యో యో న తర్పయతే' పితౄణా.
 అత్యుపాః పితరస్తస్యశాపం దత్వా వ్రజన్తితే' ఇతి
 ఏవం ప్రత్యాబిశవ తీర్థశ్రాద్ధే గయాశాద్ధేచాంగ
 తిలతర్పణం పరేఽహన్యేవ కర్తవ్యమ్. తథాచ
 స్మృతిః—తీర్థశ్రాద్ధేగయాశ్రాద్ధే శ్రాద్ధేపత్యా
 ద్వికేఽపిచ, పరేఽహని ద్విజః కుర్యాతర్పణం తి
 లసంయుత' మితి. సకృన్మహాలయేఽపి పరేఽహ
 న్యేవ కర్తవ్యం! తథాచదక్షః—శ్రాద్ధాస్తేప
 త్యహం కుర్యాత్పక్షశ్రాద్ధాంగతర్పణమ్, సకృన్మ
 హాలయే శ్రాద్ధపరేఽహనితిహాదక' మితి. దర్శ్య
 పాతేచ సంక్రాంతా యుగమచ్ఛంస్త రాదిశ్రాద్ధేషు
 శ్రాద్ధాత్పూర్వమేవాబ్ధ తిలతర్పణం కర్తవ్యమ్
 తథాః మత్స్యః—పితృయజ్ఞం తు నిర్వర్త్య
 తర్పణాఖ్యం ద్వితోత్రమః, పిణ్డాన్వాహర్యకం

శ్రాద్ధం కుర్యా దిన్దుక్షయేఽపిచ'. పిష్టాన్వా
 హ్యుకం శ్రాద్ధం స్మృత్యంతరేఽపి—దర్పే
 సన్నాత్వాత దమ్భస్తు దద్యాత్కృష్ణతిలోదకమ్, అ
 న్నంచ విధివద్దద్యా త్పరత స్తన్ననర్థతే. దర్పే
 పాతేచ సంక్రాంతి యుగమన్వస్తరాదిషు. తర్ప
 యిత్యా పితౄణాపశ్చ చాప్రధంకుర్యాత్ప్రియ
 త్నదః, ఇతి. పక్షశ్రాద్ధహిరిణ్యశ్రాద్ధఅష్టకశ్రాద్ధ
 అనుమాసిక శ్రాద్ధఘృతశ్రాద్ధానంతరమే వాజ్ఞతి,
 తర్పణం కర్తవ్యమ్. తథాచస్మృతిః—'పక్షశ్రా
 ద్ధహిరణ్యే చ పశ్చాద్దద్యాత్తిలోదకమ్, తదాచై
 వాష్టకశ్రాద్ధే శ్రాద్ధే చైవానుమాసిక' ఇతి. పక్ష
 శ్రాద్ధాది వ్యజ్ఞతిలతర్పణానంతరం నిత్యతర్పణమపి
 కర్తవ్యం. ప్రేతసంహారం పూర్వమే వోదా హృ
 తమ్. పితృవాది కారుణ్యప్రత్యాబ్ధితే శ్రాద్ధ

చాక్రతిలతర్పణం పక్షశ్రాద్ధణవశ్రాద్ధానస్తరమేవ
 కుర్మ్యర్న పరేద్యుః. తథాచ స్మృతిః—‘శ్రాద్ధా-
 జ్జతర్పణం కుర్యాత్సలిలం త్వపరేహని, పిత్రో-
 ర్విషయవనస్యాన్న చాస్యవిషయేభవే దితి.
 నను ‘నైకశ్రాద్ధద్యయం కుర్యాత్స మానై-
 హని కుత్రచిత్, నయజ్ఞం నబలించైవ నదేవ
 ఋషితర్పణ’ మితి దైవే నిత్యతర్పణస్య ప్రత్యా-
 బ్ధికాదిషు నిషిద్ధత్వా త్కథం కర్తవ్యతా ప్రతి-
 పాదన మితిచేత్సత్యం; తస్యనిషేధస్య శ్రాద్ధాద-
 ర్వాగ్విషయత్వాత్. అతవచప్రైః ససిః—, శ్రాద్ధం
 నిష్కర్త్య విధవ ద్వైశ్యదేన మతః పరం బ్రహ్మ-
 యజ్ఞం తతః కుర్యాత్తర్పణం తు తిలైర్వినో తి-
 నన్వేవం. పితుః క్షయాహే సంప్రాప్తే సర్వేషాం
 తర్పణం నహి, మాతుః క్షయాహే సంప్రాప్తే త-

స్వర్గే తర్పణం న హీతి వచనన పితృమాతృ
 విభాగేన తర్పణనిషేధః కథమితిచేన్నైవమ్. ఇ
 దం వచనం జీవపితృకస్య ప్రమీత మాతృకస్య
 మాతృ శ్చాద్ధాజ్జతిలతర్పణనిషేధపరమ్. ననిత్య
 తర్పణ నిషేధపరమ్. తథాచాయం వచనస్వార్థః
 పితృఃకుయోహే సంప్రాప్తే సతిశ్చాద్ధాజ్జ తిల
 తర్పణం పితృ పితౄమహా ప్రపితౄమహానా
 మేవ కర్తవ్యమ్. న సర్వేషామ్. మాత్రాదీనా
 మపి శ్చాద్ధే యావన్త ఉద్దిష్టాః వ్రాతస్తానేవ త
 ర్పయే ఊతి విశేషితత్వాత్, తత్తత్కాల విశే
 షేణతర్పణం కార్యమ్. జీవపితృకస్య ప్రమీ
 తమాతృకస్య శ్చాద్ధాజ్జ తర్పణం సకర్తవ్యమ్.
 మాతృః కుయోహే సంప్రాప్తేసతి జీవపితృకేన
 మాతృవద్దోద్యేన మాతృ శ్చాద్ధాజ్జ తిలతర్పణం

సకర్తవ్యమ్. తదాహ— 'జీవమానః పితా
 యస్య మారా యది విపద్యతే మాతృశ్చ
 ధంసుతఃకుర్యాన్నకుర్యాత్తలతర్పణ'మితి, విశే
 ష నిషిద్ధత్వాత్. తథాపి నిత్యతర్పణంశ్రాద్ధా
 హేతునానుష్ఠేయమ్. స్మృత్యంతరే విశేష
 మాహ—, సజీవత్పితృకుర్యాచ్చాద్ధాజ్ఞ
 తలతర్పణమ్ శ్రాద్ధమాత్రం ప్రకుర్వీత తర్పణం
 తు పితాచరే'దితి. అధశ్రాద్ధద్యయ సంసర్గవిష
 య మాహ—మన్వాదిశ్రాద్ధేన ప్రసజ్గా ద్దాత్మిక
 శ్రాద్ధసిద్ధివత్, శ్రాద్ధాజ్ఞతర్పణేన ప్రసంగాన్ని
 త్యర్థేణ సిద్ధిభవేదితిచేన్న వైషమ్యాదాత్మిక
 మన్వాద్యో స్సంపాతే జీవతానా మభేదా దేకా
 నుష్ఠాన ఇతరన్యాపి సిద్ధిర్భవిష్యతి. ప్రకృతేకు
 జీవతాభేదసత్త్వాత్, నైవంసిష్యతి. తథాహ—

ప్రత్యాబ్ధికే తావత్పితృపితామహా ప్రపితామహా
 నాం త్రయాణామేవ దేవతాత్వ మితి చేత్తదజ్ఞతి
 లతర్పణేఽపితేషామేవ దేవతాత్వం, సేతరేషామ్
 ప్రత్యబ్ధాజ్ఞతీలాంఘ్రి స్వానిషిద్ధేఽపిపశేఽహని
 శ్రాద్ధేయావస్త ఉద్దిష్టాః ప్రాతస్తానేన తర్పయే
 దితి స్మరణాత్. తథాచ ప్రత్యాబ్ధికే నిత్యశ్రాద్ధ
 వన్నిత్య తర్పణమపి కర్తవ్యమ్; దేవతాభేదాత్
 తథాచ దర్శాదావపి—పితరో యత్రపూజ్యస్తే
 తత్రమాతా మహాలపి, అవిషేషణ కర్తవ్యం వి
 శేషాన్నరకం వ్రజే దితి స్మరణాత్. వర్గద్వయ
 స్తేన దేవతాత్వ మితీతదంజ్ఞతిలతర్పణేపి తస్యైవ
 దేవతాత్వం నాన్యేషామితి దేవతాభేదోఽస్తి.
 అతోదర్శాదావపి దర్శశ్రాదాసనం తర్ప
 ణంతుర్యాత్. తథామహాలయేఽపి ద్విద్యయం

సముద్దిశ్య శ్రాద్ధం చాపర పక్షకా మితి వచనేన
 వర్గద్వయమాత్రోద్దేశేనైవ అపరపక్షశ్రాద్ధస్య
 విహితత్వాత్. తదజ్గతిలతర్పణేఽపి వర్గద్వయ
 మా త్రస్యైవ దేవతాత్వ మితి దేవతాభేదోఽస్తి
 తస్మాచ్ఛ్రాద్ధే వ్యవస్థేమాభయవిధతర్పణ మప్య
 నుక్తేయ మే వేతి యుక్తమ్. నను పితృతర్పణస్య
 ద్వైవిధ్యమే వేతి నయుక్తమ్. బ్రహ్మయజ్ఞజ్గదేవ
 ర్షిపితృతర్పణ స్యాతిరిక్తనిత్యపితృతర్పణస్యాపి ని
 త్యశ్రాద్ధాజ్గత్వాత్ తథా చ నిత్యహం క్రియ
 మాణనిత్య పితృతర్పణస్యాప్యజ్గపితృతర్పణత్వమే
 వేతిచే న్నైవం నిత్యపితృతర్పణస్య నిత్యశ్రాద్ధా
 జ్గత్వాముపపత్తేః యాపరహితత్వాద్భిన్న దేవతా
 కత్వాచ్చ. యన్నిత్యతర్పణంకుర్యాద్రూపహీనం
 దినేదినే, శ్రాద్ధాజ్గతర్పణం కుర్యాద్రూపాయుక్తం

తిలముఖిఃరితివచనాన్నిత్యతర్పణం వసుకుద్రా
 దిత్యరూపరహితమ్, నిత్యత్రాధ్యం చ రూపయక్త
 మితి తయోగ్యాక్షణీ భావః. నిత్యత్రాధ్యం చ మ
 ద్దైవత్యమ్ నిత్యతర్పణంచపితృకారుణ్యాది దైవ
 త్యమితితయోగ్యిన్న దేవతాత్వం కిం చతుర్యాద
 హరహత్రాధ్య మన్నా ద్యే నోదకేవనే' తి నిత్య
 త్రాధ్యప్రతినిధిత్వేన స్మరణాదపి నిత్యపితృతర్పణ
 స్య న తదజ్ఞత్వం. తథాచ మనుః- 'అధ్యాపనం
 బ్రహ్మయజ్ఞః పితృయజ్ఞస్తతర్పణం, హోమోదై
 వో బలిర్హోతృనృయజ్ఞోఽతిథిపూజన' మితి య
 త్పితృభ్యస్సవధాకరోత్యప్యపస్తత్పితృయజ్ఞస్సం
 తిష్ఠతే ఇతిశ్రుతేశ్చ, తస్మాన్నిత్యతర్పణం స్వత
 స్త్రిం, నాజ్ఞమితి. ప్రత్యాబ్ధికాదా వుభయోస్సం
 పాతేదేవతాభేదాచ్చాధ్యయ వదుభయవిధ

తర్పణః చ నమశ్చ నమోఽయ మేవేత్యలంపశ్చాప
 న. ఉభయ మప్యత్ర తర్పణానుష్ఠానోత్కర్షః. పి
 త్తోః ప్రత్యాబ్ధికశ్రాద్ధే పితృతర్పణం శ్రాద్ధాన
 స్తరమేవ కర్తవ్యం. అజ్గతిలతర్పణం పరేద్యుః
 ప్రాతస్తరాం త్రీనుద్దిశ్య కర్తవ్యం. జీవత్పితృకేన
 మాతుః ప్రత్యాబ్ధికే తదనస్తరం వా పరేద్యు
 ర్వా నాజ్గతిలతర్పణం, నవా నిత్యతర్పణ మపి
 కర్తవ్యమ్. జ్యేష్ఠభ్రాతృ పితృవ్యాధికారుణ్య
 శ్రాద్ధే ప్రత్యాబ్ధికశ్రాద్ధేతు నిత్యతర్పణం శ్రాద్ధా
 త్పుర్వం అజ్గతిలతర్పణం శ్రాద్ధానస్తరమేవ కర్త
 వ్యమ్. నపరేద్యుః. దశ్యే పాతేచ సంక్రాంతా
 యుగమన్వస్తరాదిషు అజ్గతిలతర్పణం శ్రాద్ధా
 త్పుర్వం, నిత్యతర్పణం తద్వాద్ధానస్తరమేవ
 పక్షశ్రాద్ధ కారుణ్యశ్రాద్ధ అప్తశ్రాద్ధాను మా

సికశ్రాద్ధేషు శ్రాద్ధానంతరమే వాజ్ఞతీలతర్పణం-
కర్తవ్యమ్, నపరేద్యుః. సకృన్నహాలయే తు ప
రేద్యు రే వాజ్ఞ.తీలతర్పణమ్ నిత్యతర్పణంతు
శ్రాద్ధానంతరమే వేతి. మహాలయశబ్దో ద్వివిధః
ముఖ్యో గౌణశ్చేతి. తత్ర పక్షశ్రాద్ధం ముఖ్యం.
సకృన్నహాలయో గౌణః. తత్ర ముఖ్యపక్షమ
హాలయ శ్రాద్ధాజ్ఞతీలతర్పణం తదనంతరమేవ కా
ర్యమ్ గౌణసకృన్నహాలయాఖ్యశ్రాద్ధే త్వజ్ఞతీల
తర్పణం పరేద్యుః ప్రాత రేవేతి స్థితిః. అతవప
పక్షశ్రాద్ధ దర్పణశ్రాద్ధాహేషు శ్రాద్ధానంతర
మేవకర్తవ్యమ్. కర్తుస్తామూలచర్యణేఽపి నాను
పపత్తిః. సాజ్ఞపితృకర్మణోనివృత్తత్వాత్. తథా
చ ప్రయోగపారిజాతే— “పక్షశ్రాద్ధే తథా ద
ర్శే యుగమన్వంతరాదిషు, శ్రాద్ధం నిర్వర్త్య భు

క్వాతు తామూలం ఖాదయేద్ద్విజః. మోహ-
దకృత్వా య శ్చార్థం తామూలం యది ఖా-
దయేత్, శాద్ధహంతా భవేత్కర్తా కారవం సర-
శంవ్రజే దితి. పిత్రోః ప్రత్యాబ్ధికే శాద్ధే దివా-
రాత్రౌ తామూలచర్వణం నిషిద్ధమ్; అజ్గతిలత-
ర్పణస్య పరేద్యుః ప్రాతర్విహితత్వేన సాజ్గపిత్తు-
కర్మానివృత్తేః తథాచ తత్రైవ—‘మృతాశౌ-
చే తథా శ్రాద్ధే మాతాపిత్రో ర్ఘృతేహని,
ఉపవాసే చతామూలం దివారాత్రౌ విసర్జయే-
దితి. సర్వం సుందరమ్.

ఇ తి త ర్పణ ద ర్పణః

పర్వదిన మహాత్వము.

ఇందు ముఖ్యమగు హిందూపండుగలను
గురించి అపూర్వగ్రంథములనుండి హాశములను
సేకరించి విపులముగ వ్రాయబడినది.

వెల 0-4-0

వలయువారు:—రామా అండ్ కో.
ఏలూరు.

బాబు పియస్ నామరవాంజీగారి.

కపీరుదాసు చరిత్రము.

హరికథ 9 వ కూర్పు. వెల రు. 1-0-0.

వైజ యంత్రీ విలాసము.

హరికథ. వెల 1-0-0.

వలయువారు:—రామా అండ్ కో.

ఏలూరు.

రామాయణసారము

వచనము.

శ్రీమత్ రామాయణ కథయంతయును

వచనమున చక్కనిపదములతో నెల్లరకును

బహుశుభముగ దెలియునటుల వ్రాయబడిన

80 పేజీల గ్రంథము, చక్కనిఅచ్చు.

వెల రు. 0-8-0.

వలయువారు:—రామా అండ్ కో.

ఏలూరు.

రామాయణ సారము.

వ చ న ము .

శ్రీమన్ రామాయణ కథయంతే మను,
 వచనముచ చక్క-ని పదములతో నల్లరితును
 బహు సౌభిముగ, పరియుగటల వ్రాయబడిన
 ౪౧ పేరి గ్రంథము, చక్క-చిల్ దప్పు.

వెల న. 0 ౧-౧).

పరియవారు:—

రామా ఆండ్ కో,

హెడ్క్వార్టసు:-ఏలూరు, కృష్ణా జిల్లా.

బాబు పీయస్. నామరవాంజీగారి,

కపీరుధాను చరిత్రము.

హరికథ. 9 వ కూర్పు. వెల రు. 1-0-0.

వైజయంతీవిలాసము.

హరికథ. వెల 1-0-0.

వలయువారు:—

రామా అండ్ కో,
హైదరాబాదు-వలూరు, కృష్ణాజిల్లా.

10702

